

Upravni odbor DKPS

20. marca 2021 je potekala redna letna skupščina Društva katoliških pedagogov Slovenije (DKPS), ki je bila letos tudi volilna. Izvolili smo nove organe društva (upravni odbor, strokovni svet, nadzorni odbor, častno razsodišče) in delegate v Svet SIESC. V nadaljevanju lahko spoznate člane novega upravnega odbora DKPS.

Marija Žabjek, predsednica DKPS

Kljub želji, da bi bila učiteljica, je bil začetek moje poti drugačen. Po srednji ekonomski šoli sem zaključila študij na *Ekonomski fakulteti* v Ljubljani in se zaposlila v elektronskem računalniškem centru v Ljubljanski banki. Po petih letih sem svoje delo nadaljevala v združenem trgovskem podjetju na področju analize in načrtovanja. Po treh letih dela v gospodarstvu sem stopila na pot vzgoje in izobraževanja, najprej na *Delavski univerzi Boris Kidrič* v Ljubljani kot vodja oddelka za izobraževanje odraslih, zatem pa na *Ekonomski srednji šoli* v Ljubljani. Tam sem delala kot učiteljica poslovne matematike, pomočnica ravnateljice, zaključila pa kot ravnateljica ene največjih srednjih šol v Sloveniji.

Kot župljanka župnije Dravljice sem imela priložnost, da sem se z društvom, ki je prvih šest let delovalo v tej župniji, srečala na samem začetku. Ves čas sem bila aktivno vključena v delo. Na začetku sem pomagala pri organizaciji posameznih dogodkov v društvu, predstavljanju dela društva v medijih, novembra leta 1993 pa sem prevzela vodenje društva kot predsednica. S presledkom treh let in pol je v marcu letos minilo 24 let, odkar je moja odgovornost vodenje društva in to, da s sodelavci v upravnem odboru ter drugih organih društva na področju vzgoje in izobraževanja opravljamo pomembno delo.

Matevž Vidmar, podpredsednik DKPS

Leta 2013 sem diplomiral na *Teološki fakulteti* z diplomskim delom *Vprašanje svobode v delu Bratje Karamazovi Fjodorja Mihajloviča Dostojevskega*. Že v srednješolskem obdobju

sem bil dejaven na področju pastorale, od leta 2010 pa sem bil katehet v več župnijah. Najprej sem bil zaposlen kot katehet preko *Nadškofije Ljubljana*, nato pa v nadškofovem kabinetu. Od leta 2018 sem direktor *Rahelinega vrtca – hiše otrok Montessori*. Sem tudi podpredsednik in član UO DKPS ter član UO *Društva katoliških vrtcev* in *Združenja zasebnih vrtcev Slovenije*. V prostem času pa sem pisec, kitarist in blogger na klatezevaklop.blogspot.com.

Prvi stik z DKPS sem našel na duhovnih vajah v Ilirski Bistrici in nato v skupini *Bodoči pedagogi*. Preko različnih pričevanj starejših pedagogov sem postal tudi član DKPS.

Marija Šušteršič, tajnica DKPS

Za pedagoški poklic sem se odločila že v osnovni šoli, zato sem se vpisala na pedagoško gimnazijo in nadaljevala študij na pedagoški smeri matematike na *Fakulteti za naravoslovje in tehnologijo*. Vse svoje delovno obdobje, 41 let, sem 'oddalala' v šolstvu kot učiteljica matematike, pomočnica ravnatelja in zadnjih 23 let kot ravnateljica srednje strokovne šole. Letos sem se upokojila. Pedagoški poklic me je izpopolnjeval, zato sem rada hodila na delo in ga z veseljem opravljala. Pred 16 leti sem z DKPS in p. Vilijem Lovšetom romala po Ignacijevih stopinjah. Tako sem spoznala društvo in se takoj včlanila vanj. Društvo mi je s svojimi dejavnostmi dajalo in mi še daje oporo v mojem poklicnem in vsakdanjem življenju.

p. Silvo Šinkovec, duhovni asistent DKPS

Takoj po novi maši so učitelji odkrili, da spadam k njim, ker sem pred tem končal študij specialne pedagogike na *Pedagoški akademiji* v Ljubljani, smer 'duševno prizadeti otroci' in 'motnje vedenja in osebnosti'. Povabilo k sodelovanju sem z veseljem sprejel, saj sem čutil, da sem del vzgojno-izobraževalnega sistema. Moje delo je bilo predvsem duhovno, zato vsa leta vodim duhovne vaje za učitelje, duhovne obnove, mnoge sem v teh letih duhovno spremljal. Moje stalno delo

je tudi priprava odraslih na zakramente. V vseh teh letih so se zvrstila mnoga predavanja o duhovnih temah. Hvaležen sem Bogu, da sem lahko blizu ljudem, ki leta in leta posvečajo svoj čas otrokom in mladim. Poleg duhovnega dela sem opravljal tudi 'strokovno delo', predvsem preko seminarjev (osebni dnevnik, o samospoštovanju, čustveni pismenosti, etični razsežnosti učiteljevega dela, vzgojnem načrtu ipd.). Zdi se mi, da je bilo zelo pomembno delo tudi spodbujanje šol za starše. Včasih sem imel na leto do 100 predavanj za starše. Ves čas pa smo z vodstvom razmišljali, kako povezovati verne učitelje, da ne bi ostali vsak za sebe in sami sredi mnogih obveznosti, ampak bi ustvarjali skupnost. Deliti si vizijo strokovnega dela, vrednote in vero je pomemben vidik življenja. Marsikaj od tega smo že ustvarili, marsikaj pa še bomo, če Bog da. Zadnja leta smo veliko molili: za domovino vsak mesec v stolnici v Ljubljani, vsak ponedeljek zvečer, na tečajih molitve in meditacije, v času korone pa smo bili vsako jutro ob 7.30 preko FB povezani v molitvi za zdravstveno osebje in vsak večer na osebнем FB za mnoge name. Ustvarjamo Cerkev, ki moli.

Mirjana Furlan

Živim v Kočevju, kraju, ki je za mnoge Slovence 'Bogu za hrbtom' in ga poznajo le po medvedih. V tem kraju sem rojena in sem mu ostala zvesta. Tu sem obiskovala osnovno šolo in gimnazijo, po končanem študiju na ljubljanski *Filozofski fakulteti* pa sem se zaposlila na kočevski gimnaziji kot profesorica slovenskega jezika in primerjalne književnosti. Na njej sem poučevala do odhoda v pokoj l. 2015. Izhajam iz verne družine, zato me vera spremlja na moji življenjski poti kot najpomembnejši smerokaz. Ker pa je naše mesto močno 'rdeče' obarvano, sem bila zaradi svojega verskega nazora zaznamovana in temu primerno ostala na robu.

Ko se je začelo gibanje za samostojno Slovenijo, sem se tudi sama vključila v politično življenje in se pridružila krščanskim demokratom, čez nekaj let pa sem postala tudi članica DKPS OS Zahodna Dolenjska. Potrebo po včlanitvi v tako društvo sem

